Nadal - Segon diumenge

Per LlorencP el dt., 30/12/2025 - 00:00

Sir 24,1-4.12-16
Ef 1,3-6.15-18
Jn 1,1-18

Després d'uns dies entranyables de veure l'infant Jesús i les seves primeres passes en el nostre món, avui les lectures ens fan aixecar, i molt, la mirada.

L'evangeli és el famós i solemne capítol primer de l'evangeli de Joan. El gran missatge és que "*El que és la Paraula es va fer carn i plantà entre nosaltres els seu tabernacle"*. La mirada s'estén al començament de tot l'eternitat: "*al principi"...*En la més profunda transcendència no ja de l'espai, sinó del temps, se situa aquell que ha vingut al nosaltres, aquell pel qual tot existeix, aquell que era des de el principi al si del Pare.

I és aquest que ha vingut al nostre món, que "*ha acampat entre nosaltres", que ha volgut participar de la nostra fràgil condició humana, per donar-nos la seva vida i la seva llum.*

Com bé diu sant Joan, a la llum no li fa por la foscor, perquè on hi ha llum, la foscor desapareuix. Justament per això, no ens ha de fer cap por acostar-nos al qui és la llum veritable perquè ens il·lumini. El qua sí pot aturar la llum és tancar portes i finestres: on hi ha tancament, la pobre llum per preciosa i potent que sigui, no pot entrar. Per tant, aquesta metàfora de la llum ens convida a no tancar les portes i finestres del nostre cor, ens convida, al contrari, a deixar-nos il·luminar per al seva claror guaridora i preciosa.

Ens podem preguntar abans que no se'ns escolin aquests dies nadalencs, com acullo jo el qui és la Llum veritable. Com a propòsit d'aquest any que comencem, potser em puc preguntar: com puc obrir les portes i finestres del meu cor per acollir el Senyor que és la Llum veritable?

El fragment de la carta als Efesis que tenim avui, es mereix una bona lectura pausada i íntegra per assaborir i meditar cada paraula, cada frase, cada expressió. Val la pena.

Però potser per assenyalar un punt que ens pot ajudar us convido a meditar aquestes paraules, simplement: "*Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist, segons la seva benèvola decisió"*

Què vol dir per a mi saber-me fill, filla de Déu? Què significa per a la meva vida? Quina mirada tindré de mi, tot sabem les meves fragilitats i febleses, però alhora que soc fill, filla tan estimat, tan estimada per Déu? Quina manera de captenir-me em convida a tenir? Quina manera de pregar em convida a tenir? Quina manera de tractar els altres, també fills i filles de Déu, em demana que tingui? Com revoluciona la meva vida saber aquesta benèvola decisió del Senyor de la vida de fer-nos aquest do?

ETIQUETES
LLUM FOSCOR FILIACIÓ